

ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ “ΣΤΡΟΦΗ” ΜΕ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΚΟΣΤΟΣ

✘ Η ασφαλής διακοπή της λειτουργίας πυρηνικών μονάδων είναι μία περίπλοκη και δαπανηρή διαδικασία. Μεγάλες γερμανικές εταιρείες φέρονται να ζητούν από την κυβέρνηση «κοινωνικοποίηση» των χρεών τους.

Η δύσκολη οικονομική κατάσταση στην οποία βρίσκονται οι τρεις μεγάλες γερμανικές εταιρείες PWE, Eon και EnBW τις έχει οδηγήσει να αναθεωρήσουν τους οικονομικούς σχεδιασμούς τους μέχρι το 2022, χρονιά-σταθμό για την διακοπή της λειτουργίας των πυρηνικών σταθμών στη Γερμανία, σύμφωνα τις δεσμεύσεις της γερμανικής κυβέρνησης.

Πρόσφατο δημοσίευμα του περιοδικού Spiegel για τα προσεχή σχέδια των τριών μεγάλων ηλεκτροπαραγωγών, αναφέρει μάλιστα ότι οι τρεις ενεργειακοί κολοσσοί επεξεργάζονται την ιδέα για μεταφορά της ευθύνης και του οικονομικού βάρους από την διακοπή λειτουργίας των πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής στο κράτος. Ειδικότερα το σχέδιο αυτό φέρεται να προβλέπει τη δημιουργία ενός ειδικού ιδρύματος-ταμείου διαχείρισης υπό κρατικό έλεγχο.

Σύμφωνα με το σκεπτικό των ενεργειακών εταιρειών, όπως αναφέρει το Spiegel, το προτεινόμενο ταμείο αναμένεται να συνενώσει υπό την «σκέπη» του όλους τους επιμέρους ενεργειακούς φορείς της Γερμανίας, ενώ θα έχει υπό την εποπτεία του τόσο τη λειτουργία των εννέα ενεργών εργοστασίων πυρηνικής ενέργειας για την περίοδο 2015-2022, όσο και τις διαδικασίες για την ασφαλή απόθεση των πυρηνικών καταλοίπων άλλων 30 μονάδων. Στο ταμείο αναμένεται να συνεισφέρουν οι ίδιες οι εταιρείες πάνω από 30 δισ. ευρώ, ενώ τα διαδικαστικά και διαχειριστικά θέματα θα υπάγονται στο σύνολό τους στη δικαιοδοσία του κρατικού φορέα.

Ανησυχία για το κόστος της ενεργειακής μετάβασης

Η δημόσια συζήτηση και οι ανησυχίες γύρω από την ενεργειακή μετάβαση στις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας δεν είναι κάτι νέο στη Γερμανία. Ήδη κατά τις διαβουλεύσεις για το σχηματισμό κυβέρνησης συνασπισμού μεταξύ CDU/CSU και SPD το φθινόπωρο του 2013, είχε τεθεί ανοιχτά το ζήτημα του κόστους της ενεργειακής μετάβασης και ειδικότερα αλλά και το θέμα σύστασης ειδικού νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου με αντικείμενο την κάλυψη των δαπανών απόθεσης των πυρηνικών αποβλήτων. Ωστόσο, λόγω των πολλών προβληματικών πτυχών του θέματος, οι κυβερνητικοί εταίροι δεν κατέληξαν σε συμφωνία.

Από την άλλη πλευρά, πολλές περιβαλλοντικές οργανώσεις βλέπουν με σκεπτικισμό ένα τέτοιο ενδεχόμενο, καθώς εκτιμούν ότι τα αποθεματικά των εταιρειών ενέργειας στη Γερμανία δεν επαρκούν για ένα τέτοιο σχεδιασμό. Στο πλαίσιο έρευνας που εκπονήθηκε υπό την αιγίδα της Greenpeace, το Φόρουμ Οικολογικής και Κοινωνικής Οικονομίας της Αγοράς υπολογίζει ότι το πραγματικό κόστος της συνολικής απόθεσης των πυρηνικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής ανέρχεται σε περίπου 44 δισ. ευρώ. Όπως έχει δείξει η πράξη, η πραγματοποίηση έργων αντίστοιχου βεληνεκούς ήταν πάντα πιο ακριβή από ό, τι είχε αρχικά προγραμματιστεί.

Παρά το δημοσίευμα του Spiegel, οι τρεις γερμανικές εταιρείες δεν έχουν προβεί σε επιβεβαίωση, χωρίς όμως να το διαψεύσουν. Έντονη πάντως είναι μέχρι στιγμής και η αντίδραση της αντιπολίτευσης. «Πιστές στο μότο ότι 'τα κέρδη πρέπει να ιδιωτικοποιούνται, οι απώλειες να κοινωνικοποιούνται', οι εταιρείες πυρηνικής ενέργειας θέλουν να αποφύγουν φθηνά το κόστος της ευθύνης για τυχόν αρνητικές επιπτώσεις από τη διαχείριση των πυρηνικών αποβλήτων», ανέφερε ο Χουμπέρτους Τοντέμπελ από το γερμανικό Κόμμα της Αριστεράς (Die Linke). Επικριτικά ήταν και τα σχόλια του υπ. Περιβάλλοντος Σλέσβιχ-Χολστάιν από το Κόμμα των Πρασίνων Ρόμπερτ Χάμπεκ, ο οποίος υποστηρίξε ότι η «ομοσπονδιακή κυβέρνηση δεν θα πρέπει να μπει σε ένα κύκλο διαπραγματεύσεων για μεταφορά των χρηματοοικονομικών κινδύνων από τις ηλεκτροπαραγωγούς

εταιρείες στο δημόσιο».

Πηγή: [Το Ποντίκι](#) από [Deutsche Welle](#)